

Jeg er på vei til Kerala, en provins/stat syd i det enorme India. Her lander jeg i hovedstaden, som har et navn jeg må kjøre bokstavsjekk på både en og flere ganger: Thiruvananthapuram.

Det er varmt i landet, selv om klokken er 5-6 om morgenen. Jeg hentes av en kjentmann, og ved drosjen treffer jeg et ektepar fra Stavanger, også ute på samme eventyr som meg.

De har kommet før meg, har sett navnet mitt på en velkomstplakat. Så de tror de vet hvem jeg er, men jeg er ikke motorsykkelfantomet.

Så bærer det avsted til en landsby med navnet Chowara, som ligger 20 kilometer unna. Å kjøre drosje i India er som kjent en risikosport, der min navnbrore ville vært mer fortrolig med enn meg.

Ved en forbikjøring underveis fikk vår risikovillige sjåfør slengt bilen inn i rett fil sekundet før et kræsje med en møtende buss. Grøss og gru, men heldigvis er jeg så trøtt av reisen at jeg ikke nådde å reagere før det hele var over.

Chowara er en liten landsby ved kysten. Havet kommer inn i store dønninger, men jeg er ikke på badeferie, selv om standen ligger 500 meter unna der jeg bor. Jeg er på Ayurveda- klinikk, nemlig dr. Franklins Panchakarma Institute and reserach centre.

Ayurveda beskrives som vitenskapen om livet, eller om hvordan ha et langt og balansert liv, er praktisert i India for minst 5000 år. I brosjyren som jeg har fått så understrekes det at systemet er ikke "manmade".

"According to legend, Brahma, the almighty creator conceived the science of Ayurveda from memories of his previous births".

Systemet er så i praksis basert på et grunnlag hentet fra visdommen fra Indias "ancient sages". De mener at kroppen og naturen bygger på de samme naturelementer og gjennom det spores Ayurveda tilbake til universets opprinnelse.

Noe mindre kan det ikke være. Jeg kan også huske at jeg har sagt omtrent det samme om sjamanismens opprinnelse...

Hele tiden brukes det forresten stor A i omtalen av denne vitenskapen og les dette: "In fact, a single life span is simply not enough to learn and discuss the various aspects of Ayurveda."

Jeg er her for 14 dager.

Jeg blir installert i et rom under palmetrærne på dr. Franklins Panchakarma Institute and research centre. Etter noen korte timer med grunn søvn på et rom med vifte i taket, ingen airconditioning, er jeg klar for mitt første møte med Ayurveda. Jeg i møte med klinikkens sjelfslege, dr. Sony.

Det første han gjør er å gi en orientering om Ayurveda og om diagnosen han skal gi. Den

bygger på noe som kalles doshaer, som benevnes vatha, pitha og kapha. Hver dosha beskriver en spesifikk blanding av naturens elementer, de fire kjente, samt eter.

Vatha er en blanding av eter og luft. Pitha er ild og vann, Kapha er jord og vann.

Så langt, så godt kan jeg vel si, uten at jeg forstår så mye mer av dette.

Så følger intervjuet. Den som har vært til intervju med en homeopat kan ha en liten forståelse for hvordan dette artet seg. Sony spør, jeg svarer og Sony skriver ned min info i sin bok. Med kulepenn. Ikke noen smart, liten pc i bruk på dette legekontoret.

- Hva ønsker du deg av oppholdet, spør han.
- Smertefrihet.
- Ja vel. Sony skriver i boken.
- Og frihet fra bekymringer.

Etter et intervjuet ble min diagnose gitt og behandlingen bestemt. Den skal bestå av generell massasje med olje, samt tre andre behandlinger som jeg ennå ikke vet hva består av, navnene sier meg ingenting: elakizhi, nasyam og snehapanan.

Behandleren er en jovial mann, høyere enn meg og med store hender og føtter, og med grønn habitt over sin voksende mage. Ta av deg, legg deg på benken, sier han.

Jeg skreller av meg en svett dongeribukse og en skjorte og skal til å legge meg på benken med underbuksa på, men nei, det skal jeg ikke.

Alle klærne skal av og ikke skal jeg ligge på benken, men sitte på en stol. Så begynner han å dynke meg med varm olje, som lukter kokos...

...mer følger om jeg overlever dette.

ailo gaup